

בס"ד כו' סיון ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 19:29
צאת השבת - 20:21
רבנו תם - 21:16
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 626
@ השבת "מברכין". ר"ח תמוז יחול בימים רביעי וחמישי הבע"ט. יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות, אכ"י. @ ביום שבת כו' סיון הילולת התנא **יונתן בן עוזיאל** זע"א.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"ד: "וישלח ויהושע" (יהושע ב')

פרשת שלח-כך

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

הטובה היא אם-דעה (י"ג כ"ד)
הארץ טובה היא, אפילו אם תראה כי רעה היא, קדושת ארץ ישראל מצויה וקיימת תמיד, אלא שהיא מכוסה ונסתרת. מתחת הרע השטתי שלה מסתתר הטוב, וכאשר נכנסים אליה אזי נחשפת הקדושה הנסתרת. (ספר הזכות)
"למקום ההוא קרא נחל אשכול ע"ל אדות האשכול אשר-כרתו" (י"ג כ"ד)
אם רק מעכשיו החלו לקרוא למקום הזה נחל אשכול, למה איפוא אומר הכתוב לעיל: ויבואו עד נחל אשכול? ייתכן שגם לפני כן נקרא המקום נחל אשכול, על שמו של אדם בשם אשכול ולכן נאמר לעיל אשכול (בלי וא"ו) שמשמעו הוא לשון יחיד. לאחר שכרתו המרגלים את אשכול הענבים החלו לקרוא למקום: נחל אשכול (מלא עם וא"ו) שאז כבר הייתה זו לשון רבים, בשל שני האשכולות: **אשכול האיש והשני: אשכול הענבים.** (הגר"א)
"ויאמר ה' סלחתי כדברך" (י"ד כ')
בשביל שאמרת פן יאמרו מבלי יכולת ה'. (רש"י)
בעצם הלוא יכול היה השי"ת להפוך את מחשבתם של העמים לבל יאמרו: מבלי יכולת. אלא מכיוון שכבר אמר משה רבנו כך: ואמרו הגויים, הרי כבר עשה דיבורו רושם שיהיו העמים מוכרחים לומר כך, וזה עלול היה לגרום לחילול השם. על כן הכרח היה 'בסלחתי'. (קדושת לוי)
"טובה הארץ מאד מאד" (י"ד ז')
יש בכוחה של ארץ ישראל לסייע לו לאדם כי יתעלה במעלות הקדושה ויזכה למדרגות רמות. במה דברים אמורים? כשהאדם עמל ומתייגע על עצמו מתוך רצון אמיתי להיות טוב, ואם חלילה להיפך הרי זה לעומת זה עשה אלוקים - מתגבר כוחו של היצר פי כמה מן הרגיל ועלול האדם ליפול מטה. אמנם טובה הארץ מאד מאד, אולם זכרו: אך בה' אל תמרוזו. (ר' משה צבי מסורין זצ"ל)

מעייני הפרשה:
ה' נותן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.
המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.
המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דבתה.
בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
משה מתפלל לה' כדי שיסלח לבני ישראל.
ה' גוזר על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט לקלב ויהושע שלא חטאו.
"למטה יוסף למטה מנשה" (י"ג י"א)
על שום מה הזכיר הכתוב את יוסף אצל מנשה ולא אצל אפרים. אלא, מנשה קיבל את נחלתו בעבר הירדן, ולא הייתה כל סיבה שייכשל בהוצאת דיבה על הארץ שאין לו חלק בה. מדוע איפוא נכשל בעוון זה. אין זאת אלא מפני שדבק בו חטאו של יוסף אשר דיבר לשון הרע באחיו והוציא דיבתם רעה. לפיכך כאשר בא הכתוב להזכיר את מנשה בחטא המרגלים, הסמיכו אצל יוסף. (תפארת יהונתן)
"ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים... וימן הרימונים וימן התאנים" (י"ג כ"ג)
מובא בשם האר"י ז"ל, שבקיום מצוות ביכורים יש תיקון לפגם חטא המרגלים. רמז לכך מצינו במשנה במסכת ביכורים: אדם יורד לתוך שדהו וראה תאנה שביכרה, אשכול שביכר, רימון שביכר, כורך עליה גומי ואומר הרי אלו ביכורים. הנה כי כן, הזכיר התנא בדיוק אותם מיני פירות שהביאו המרגלים.
"המעט הוא אם רב"
בכולם הקדים את החיוב לשלילה: החזק-הרפה. הטובה-אם רעה. השמנה-אם רזה. פרט לירב-ומעט' שהקדים את המעט לרב. למה כן? לפי שהמעט אלו ישראל כמ"ש (דבר', ז, ז), לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים. (ב. בר דין הי"ו)
"וראיתם אותה"
"ראיה" אותיות "יראה" - כי ראית הציצית מעוררת ראות שמים תמידית. (רבי אהרן מקרלין)

פינת הניבים והפתגמים
פנים צהבים / צהבות = צהבו פניו =
פנים זוהרים ושמחים.
דוגמה: כאשר נודע לאיש שזה עתה הפך להיות סב ביישראל, צהבו פניו משמחה, הפכו להיות פנים צהבות.
מקור: אמרה לו: ולמה פניך צהבים? אמר לה: התורה היא שמאירה פני, שנאמר [קהלת ח א] חכמת אדם תאיר פניו. [ירושלמי שבת]. (ניבונקו)

למשה דורון ולאיריס נסימי היקרים. צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות האם הצנועה והענוה **שהי דוידזדה** בת פרי ז"ל שנפטרה השבוע כו' סיון תשע"ב. נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

הסירו מכול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

פרשת המרגלים - האם למדנו לקח?

התורה הקדושה מגוללת את סיפור המרגלים: החטא, העימות בין העם והמרגלים, השיחה בין הקב"ה ומשה והעונש הקשה לדור המדבר (40 שנות נדודים במדבר) ולנו - עם ישראל כיום, 'בכייה לדורות' - תשעה באב. כל זאת לאורך שני פרקים מלאים בני 78 פסוקים ביחד. רבים הרמזים המוסתרים בפרשה קשה זו ונראה כי דור המדבר של אז ודורנו אנו - היום, אולי לא הפקנו את הלקחים הנכונים. הא ראינו, אנו עדיין בגלות. והנה מעידה התורה על כך כי בחטא המרגלים קרה דבר מעניין: עומדים מצד אחד העם ועשרת המרגלים, בוכים ומתאוננים שכביכול ארץ ישראל ח"ו, "ארץ אוכלת יושביה". וכנגדם עומדים יהושע בן נון (משבט אפרים-יוסף) וקלב בן יפונה (משבט יהודה) ומתעקשים וטוענים: "טובה הארץ מאוד מאוד". הוויכוח מתלהט ומגיע למצב שהעם רוצה לרגום את יהושע וקלב באבנים. ברגע זה ממש, "ויאמרו, כל-העדה, לרגום אתם, בצבאים; וכבוד ה', נראה באהל מועד, אל-כל-בני, ישראל" - הפרדת כוחות! עיי הקב"ה, גזר דין מוות לדור שלם (דור המדבר), 40 שנות נדודים לכל העם, ובכייה לדורות, לדורות הבאים עד בא משיח צדקנו במהרה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

בקרב בני הנוער שלנו יוצאים לחופשת הקיץ. בשבילנו זה מעין אימון ב"שלח לד" קטן. ההורים, המורים, הר"מים והמחנכים מצפים, וחוזרים ואומרים לילדים, שישמרו על עצמם, שיבחרו בטוב, שישארו בצד הנכון. יש המגדילים לעשות ומנסים אפילו לייצר מסגרות חלופיות לחופש. בעצם הם צודקים. ללא הפיקוח הצמוד שלנו, הנוער הוא בסיכון, לעתים אמת. אכן, אסור להתעלם, יש סכנות כששולחים אותם. הם עלולים לבחור ברע, הם עלולים ליפול ולהיכשל, עם חברים שלא רצינו, בהתנסויות שלא דמיינו, בהתמכרויות ובטעויות גורליות. אין הורה ואין איש חינוך שלא חווה את זה. בשלב מסוים, אחרי כל המסרים התורניים והערכיים; אחרי הלימוד האינ-סופי; אחרי השיחות הממושכות והתרגול היום-יומי, אנחנו מצפים שנעשה לגוזל המתבגר "שלח לד", והוא ילך, כברור מאליו, ישר בשליחותנו. הוא ילך לבית הספר ולא יעשה לנו בושות; הוא יצא לחופש הגדול וימשיך להתנהג בדיוק כמו שאמרנו לו; הוא ייפגש עם אנשים חדשים, אבל ידע לברור את חבריו, את מקומו, את מעשיו - כרצונו; הוא יגיע לגיל 18 וילך בדיוק לאן שאנחנו חושבים שמתאים לו.

רפואה שלימה
כ"הורא-הג'ה
בן דינה הי"ו
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא לרמ"ח
אבריו ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו ויזכה
לשנים רבות וטובות.
**נא להתפלל ולקרוא
תהילים לרפואתו.**

"קול יון וקול נחמה, קול חנו וקול כלל"
מזל טוב ואיחולים לבביים
יפה, אליהו ידיד ציון הי"ו
אהרון ונעמי שטרית הי"ו
לנישואי חיים-מנחם נ"י
עם שני מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.

רפואה שלימה
לדנה כפשיאן
בת מיכל-שירלי
הקב"ה ישלח לה
החלמה מהירה
לרנ"ב אבריה ושס"ה
גידיה, ותזכה לשנים
רבות טובות ונעימות.
**נא להתפלל ולקרוא
תהילים לרפואתה.**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
ליאור ואסתר שרעבי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
לרפואתם והצלחת ילדיהם וכל משפחתם,
שיתברכו בפרנסה טובה, ברוחניות
ובגשמיות, זכות המצוה תגן עליהם.
ולהבדיל לעיני עופר בן סעיד ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לקייטרינג "מרלור"
בהשגחת הרה"ג **שלמה מחפוד** שליט"א
ובהנהלת **מאיר לדיאן** הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור של מרן פאר הדור
הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
לרפואתם והצלחתם של מזכ"י הרבים
על מאכליהם הערבים לחיך.
פרטים והזמנות **054-7672422**

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
בבית הכנסת **"אוהל מועד"**
בשעה **21:30**
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
בע"ה תתקיים **סעודה רביעית,**
בחסות **"מאפייט בית הלחם"**

"קול יון וקול נחמה, קול חנו וקול כלל"
מזל טוב ואיחולים לבביים
אפרים וחנה ישראל הי"ו
אברהם וגאולה אילן הי"ו
לנישואי **יונתן-פנחס** נ"י
עם **מיטל-אורה** מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.

רפואה שלימה
למאיר בן-חמי בן זוהרה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא
לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים
רבות טובות ונעימות עם
רעייתו **כוכבה** בת מרים מנב"ת
שיזכו לברכה והצלחה,
פרנסה טובה ויתגשמו
כל משאלות ליבם לטובה ויררו
נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

לעי"נ החסיד והישר
אברהם שמאי
בן מרים ז"ל
ביום שבת ג' תמוז
פקידת שנתו.

לעי"נ הצנוע והענו
שמעון כימאי
בן טובה ז"ל
ביום שני כח' סיון
פקידת שנתו.

לעי"נ החסיד והישר
עופר שרעבי
בן סעיד וחממה ז"ל
השבוע פקידת שנתו.

לעי"נ הצדיק והענו
יוסף ללזרי
בן קדמחא ומירזה ז"ל
ביום שישי ב' תמוז
פקידת שנתו.

בריאות והחלמה איתנה:
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
יעקב אהרונ בן זליכה הי"ו
מרדכי יעקוב בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
באבאי באבאי בן מורורי הי"ו
מיכל בת מינה מנב"ת
לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל
מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
סעדה סויה בת איזה ז"ל
עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל
דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל
שרה נאמן בת מזל ז"ל
שהי דוידזה בת פרי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
שלום נביאן בן טוטי ז"ל
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל
יצחק בנאי בן לאה ז"ל
רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל
משאלה (במנ) גולגוליאן בן חתון ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

054-9151601

ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"ויעלו בנגב ויבא עד זברון" (במדבר פרק יג)

שאלה: האם מותר ללכת ולהשתטח על קברות צדיקים ולבקש מהם בקשות או שיש בזה חשש של דורש אל המתים?

תשובה: כתב הב"ח (יורה דעה סימן ריו) על הנודרים לילך לבית הקברות קצת היה נראה כדורש אל המתים דקלל שנשתטח על קברי אבות (סוטה לד ב) התפלל לשם במקום קדושה כדי שתהא תפילתו נשמעת וכדכתיב באברהם (בראשית יט כז) אל המקום אשר עמד שם. אלמא שהמקום גורם א"נ מי שביזה את המת ולכבודו משתטח על קברו זה מצינו (חגיגה טז ב) אך נשים ובני אדם שאינן יודעין זה לא ידעתי הליכתן למה וכו' מיהו כבר החזיקו במנהג זה ואין מוקה ויש לזה סמך בספר הזוהר (פר' אחרי עב - עא ב) ודוקא להשתטח על קברי אבות ולהתפלל לפניו יתברך על כל צרה שלא תבוא בזכות אבותיו הנקברים פה וכיוצא בזה וכבר נתקנו סדרי התפילה למשתטחים על קברי אבות ואין לשום מורה למנוע ולבטל מנהג זה: (וראה עוד בזה בחזון עובדיה אבלות (ח"א) עמוד שלח סוף הערה ד"ה ודע. ובח"ג עמוד רי בהערה אות ט)

לסיכום: מותר ללכת לקברי צדיקים ואין בזה דורש אל המתים. אולם לא יבקש מהמתים בקשות אלא יבקש מהשם יתברך שיתן לו רחמים בזכותם.

שאלה: למה הולכים אל המתים להתפלל?

תשובה: כתב הזוהר (פרשת אחרי) ונבאר לפי פירוש הסולם, אמר רב ייסא רשעי העולם גם בחייהם קרויים מתים, אבל ישראל שהם צדיקי אמת, קרא עליהם שלמה "ושבח אני את המתים שכבר מתו", כלומר, שכבר מתו פעם אחת - שהמיתו עצמם על התורה, ועתה הם חיים. ועוד הוסיף ואמר שאר העמים, כאשר הם באים אל המתים שלהם, באים בכשפים כדי לעורר עליהם המינים הרעים, ואולם ישראל, באים למתים עם הרבה תשובה לפני הקדוש ברוך הוא, בשבירת לב ובתענית, והכל כדי שהנשמות הקדושות תבקשנה רחמים עליהם לפני הקדוש ברוך הוא, והוא מרחם על עולם בשבילם. וכבר אמרו בזוהר הקדוש פרשת שמות (דף טז ע"ב) שאלמלא תפילת המתים בעולם האמת על החיים, לא היה העולם מתקיים אפילו חצי יום.

"ראשית ערסתכם וזלה תריבנו תרומה כתרומת גרן בן תריבנו אתה" (במדבר פרק טו)

שאלה: מהו שיעור הבצק החייב בחלה? ומהו שיעור חלה?

תשובה: שיעור הקמח החייב בחלה הוא אלף חמש מאות ושישים גרם. (1560 גרם) וחייב בהפרשת חלה בברכה. פחות מזה פטורה העיסה מהפרשת חלה. ושיעור החלה יש שכתבו שצריך להפריש החלה כשיעורה האמיתי על פי הסוד, שהוא אחד ממ"ח. אבל מרן החיד"א כתב שדין זה הוא כדין תרומה גדולה וכיון שנוזק די בכל שהוא וכן פסק הגר"ע יוסף בהליכות עולם (ח"ג עמוד מט). העושה עיסה לבשלה או לטגנה, פטורה מן החלה, שנאמר "והיה באכלכם מלחם הארץ" ואין קרוי "לחם" אלא כשהוא דרך אפיה, שנאמר "ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד".

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

"מכל מלמד" השכלתי..."

המקרים שבהם המתיך משה לתשובת הקב"ה:
מ-נ-צ-פ-כ כאותיות הסופיות: ס-ן-ך-ף-ד.

מ-מקושש = הובא המקושש לפני משה. משה לא ידע באיזה מיתה יידון המקושש, עד שצוהו הקב"ה: "ויאמר ה' אל-משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל-העדה מחוץ למחנה. ויוציאו אתו כל-העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה ה' את-משה".

נ-נוקב = זהו נוקב שם ה', שיצא "וברך" שם ה' (בשפה יפה אין אומרים ח"ו לקלל שם ה', לכן משתמשים במרכאות "ברך" כלומר - ההפך הוא הנכון), בספר ויקרא, פרשת "אמור": ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי...ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה...ויניחם במשמר לפרש להם על-פי ה"י. וגזר דינו על פי ה': "הוצא את-המקלל...וסמכו כל-השמעים...ורגמו אתו כל-העדה".

צ-צלפחד = אלה בנות צלפחד, בספר במדבר, פרשת "פינחס", כ"ז, א-י"א: שבאו אל משה בטענה: "למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן, תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו" וגם אז עמד משה ויקרב משה את-משפטן לפני ה'. ועל פי ה' קיבלו נחלה.

פ-פסח שני = בסוף פרשת "בהעלותך" אנשים טמאי מת שלא יכלו לעשות ולאכול קורבן פסח: "ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשת-הפסח...ויקרב לפני משה ולפני אהרן". באו למשה בטענה: "ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את-קרבן ה' במעודו בתוך בני ישראל". תגובת משה: "עמדו ואשמעה מה-יצוה ה' לכם". ופסק הדין על פי ה': "איש איש כי-יהיה-טמא לנפש...ועשה פסח לה' בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומררים יאכלהו".

כ-כוזבי = פרשת כוזבי בת צור נשיא מדיין, וזימרי בן סלוא נשיא שבט שמעון. כפי שכתוב בפרשת "בלק" "ויקרב (בלעג לשאול מה הדין?) אל-אחיו את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל" שבאו לפני משה ואהרן ושאלו אם הם מותרים בכלל ישראל? בכך, העמידו את משה רבינו ע"ה, במצב שאיזו תשובה שיתן - תהיה כאן בעיה. תגובת משה ואהרן: "והמה בכים פתח אהל מועד". קם פינחס ויידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל".

רפואה אלטרנטיבית

אגס

האגס מלחלח. הוא עוזר בטיפול בתופעות יובש כמו קושי במתן שתן, עצירות, שעול יבש וברונכיטיס חריף או כרוני. מיץ אגסים טרי מקל על שיעול וכאבי גרון. טוב יותר לסחוט מיץ מאגסים שהושרו בחומץ ולשתות לעת בוקר וערב.

קליפת האגס המורחת במים, משמשת כמשקה להקלת כאבים וקשיים במתן שתן. אגס מקולף, ממולא בגבישי סוכר ומאודה עד שהתרכך, טוב להקלה על שעול יבש אצל ילדים, במיוחד בלילה. אגס מקולף שהושרה בחומץ, טוב לטיפול בקלקול קיבה ואלכוהוליזם. נחשב ל"פרי של הריאות".

” ואבותינו סיפרו לנו ”

קרבן מוסף שבת

יצחק ישב בחנות התכשיטים שברשותו והמתין ללקוחות. מבעד לפתח החנות נגלו לעיניו בנייני העסקים המכילים בקרבם את עסקי היהלומים המפורסמים של יהודי אנטוורפן. מחשבותיו של יצחק ריחפו באותה העת בעסקים אחרים לגמרי, ”והרי בסופו של דבר, בשעה שיבוא יומי לעבור לעולם אחר, האם אקח עימי משהו מן הזהב והברק המסנוור כל כך את עיני? האם לא הגיע הזמן שארפה מעט מן המרוץ אחר העושר ואגרום מעט נחת רוח לאבי שבשמיים?”

הייתה זו תקופה בה הלכו והתעוררו בליבו של יצחק סימני שאלה על דרכו בחיים והוא החל לאט לאט לשמור חלק מן המצוות. לפתע התבהרה במוחו החלטה שהתבשלה במשך זמן רב. ”מהיום אתחיל לשמור שבת.”

יצחק ידע כי החלטה זו תהיה קשה מאוד לביצוע, והזדרז לפרסם את ההחלטה בין ידידיו הסוחרים ”מרחוב הזהב”, בכדי לתת תוקף והחלטיות להחלטה שקיבל על עצמו זה עתה.

הסוחרים היהודים הביטו ביצחק כמי שנטרפה עליו דעתו, ”האם שכחת באיזה תאריך אנו עומדים?! לא מצאת לך שבת אחרת לשמור אלא זו?”. ואכן, השבת הקרובה הייתה צפויה להכניס לכיסיהם של הסוחרים רווחים אדירים, שכן הייתה זו השבת שלפני יום אידם של הנוצרים. מידי שנה היה ”רחוב הזהב” מוצף מלקוחות שהגיעו מבליגיה כולה ואף מחוצה לה לרכוש תכשיטים ומתנות במרכז התכשיטים המפורסם.

חבריו של יצחק ניסו להניאו מהחלטתו, אך הוא אטם את אוזניו משמוע, ביודעו היטב כי כוחות נפש רבים ידרשו לו על מנת לעמוד בהחלטתו ואם אך ייתן דריכת רגל לחולשה והתלבטות, הרי הבניין כולו עומד בסכנת קריסה. בנחרצות רבה הודיע יצחק לכל הסובבים אותו: ”החל מהשבת הקרובה תהא חנותי סגורה ומסוגרת.”

חלפו להם ששת ימי המעשה והשבת פרשה את כנפיה על העולם.

יצחק לבש את בגדי השבת ושם פעמיו לבית הכנסת כשבליבו מתרוגן ”מזמור שיר ליום השבת”, והפעם שבת אמיתית, שבת כהלכתה.

גם בבוקר השבת הלך יצחק לבית הכנסת כשהוא איתן בדעתו לשמור את השבת ויהי מה, עם זאת בסיום התפילה נשאו אותו רגליו כמו מאליהן לעבור דרך רחוב הזהב, ”רק להעיף מבט”. משהגיע יצחק לרחוב בו נמצאת חנותו, ראה את כל החנויות פתוחות כשתורים ארוכים משתרכים בפתחן של החנויות, לא הספיקה לקונים המדרכה, והתורים גלשו גם לכביש.

והנה הוא מבחין בפניו של אחד מחבריו הסוחרים כשהוא מלא אושר וסיפוק מן העומס בחנותו, הלה אף הוא הבחין ביצחק וסימן לו בידיו- ”נו, ומה איתך? האם תפסיד את כל זה?”

יצחק החל להחיש את צעדיו בכדי להימלט מן הפיתוי הקורץ, אך כמו להכעיס, מבטו ננעץ בפתח

כל חנות וחנות ומכל החנויות קוראים לו חבריו הסוחרים: ”יצחק, פתח את חנותך! עדיין לא מאוחר, בורא עולם ימתין לך שבוע ימים, פתח!” יצחק הרגיש כי הלבטים מתחילים לחלחל לליבו, הוא רץ הביתה כרוח סערה, הוציא מן המקרר בקבוק עארק, הריק בחופזה כוס אחר כוס- ראשו הסתחרר, גופו נעשה כבד והוא שקע בשינה עמוקה. כשפקח את עיניו כבר היו השמים שחורים ויותר משלושה כוכבים נצנצו בהם, מוצאי שבת. יצחק ניסה להיזכר במאורעות היום וכשלפתע נזכר, החל לבכות מרוב תסכול. ”אוי לי, שבת ראשונה שהחלטתי לשמור, והנה העברתי את כולה בשינה, היכן קידוש? היכן סעודת שבת? וזמירות? ותפילת מנחה?” במר נפשו ניגש יצחק אל הרב שעזמו היה קשור ובדמעות סיפר לו את מאורעות השבת. ”כבוד הרב, אנא תן לי תיקון להחמצת השבת הראשונה שלי” עוד בטרם סיים יצחק את דבריו, רואה הוא והנה הרב מזיל אף הוא דמעות. ”האומנם?” שאל יצחק. ”כה גדול עוונתי עד שגם הרב בוכה מצער!”

דמעותיו של הרב גברו עוד יותר, הוא הניח את ידו על כתפו של בעל התשובה ואמר: ”מקנא אני בך, יצחק, מקנא אני בשמירת השבת שלך. האם תוכל אחת משבתותיי על כל סעודותיה, תפילותיה ולימוד תורתה להשתוות בערכה לשבת כמו שלך? שבת ששמרת במסירות והקרבה? אין לי אלא לקוות שאזכה גם אני לטעום פעם אחת את טעמה של שבת הנשמרת במסירות אמיתית.” (שייקה גנץ)

מעשה שהיה מנהג בביתו של רבי ישראל מרוזין זצ”ל:

כשמלאו לתינוק שלשים יום התקינו לו בגד של ארבע כנפות עם ציצית.

כשהיה רבי דוד משה מטשורטקוב בנו של רבי ישראל, תינוק רך, ארע יום אחד שהילד בכה בכי תמרורים ולא הפסיק אף לרגע. ניסתה אמו הצדקת להרגיעו ניסתה לשעשע אותו אך הפעוט הוסיף לבכות.

נחרדה הרבנית: שמא חולה הילד במחלה קשה, חלילה וחס, ויש להזעיק את הרופא בדחיפות? נכנסה אל חדרו של בעלה הקדוש וסיפרה לו כי הפעוט בוכה ללא הפוגה, והיא חוששת כי מחלה קשה תקפה אותו.

צחק רבי ישראל ואמר: ”בודאי שכחו לעטפו בארבע כנפות עם הציצית!”

אצה הרבנית אל הילד הבוכה, הסירה את מלבושיו ואכן, צדק הרבי הקדוש: משום מה שכחו להלביש היום לדוד משה'לה הפעוט את ארבע הכנפות שלו...מהרה אפוא ועטפה את התינוק המתנפח בארבע כנפות, וראה זה פלא, מיד פסק העולל מבכיו הממושך! מאז אותו מאורע כנוי אחיו הקדושים את אחיהם: ”היהודי של הציצית” (מעשיהם של צדיקים).